

‘Toon ons Uw goedertierenheid’

Beleidsplan

Hervormde Gemeente Waarder

2024 - 2028

Inleiding

Wie zijn wij als hervormde gemeente van Waarder? Welke plaats nemen wij in binnen het geheel van de Protestantse Kerk in Nederland? Op welke manier wordt de gemeente geleid? Welke doelen stelt zij zich? Het Beleidsplan Hervormde Gemeente Waarder 2024 - 2028 gaat op dit soort vragen in. Het geeft een beschrijving van de identiteit van de gemeente, haar plaats in de bredere verbanden van de kerk en haar staan in het midden van de wereld.

Het schrijven van een beleidsplan is in lijn met de kerkorde van de Protestantse Kerk in Nederland, waarvan de hervormde gemeente deel uitmaakt. Volgens de kerkorde heeft de kerkenraad onder meer tot taak 'het vaststellen van het beleidsplan ter zake van het leven en werken van de gemeente' (Ord. 4-7-1).

De leidende gedachte bij het schrijven van het beleidsplan is dat de kerk niet een vereniging is van mensen, maar een schepping van de Drie-enige God, Die Zichzelf uit alle volken en geslachten op aarde een gemeente bijeen roept op grond van het verzoenend werk van Christus Jezus.

Wij belijden dat wij bij alle facetten van het gemeentelijke leven diep afhankelijk zijn van de leiding van Christus Jezus. Hij is het Hoofd van de ene, heilige, algemene, christelijke kerk, de kerk waarin de gemeente van Waarder door Gods genade tot op de dag van vandaag is opgenomen.

Het is de hartelijke wens van de kerkenraad dat de Heere Zijn gemeente in Waarder blijvend met Zijn Woord en Geest zegent en tot rijke zegen stelt. Wij zien uit naar een herleving onder jongeren en ouderen.

Onze bede vinden we vertolkt in de woorden van Psalm 85: 8: 'Toon ons Uw goedertierenheid, o HEERE, en geef ons Uw heil.'

Namens de kerkenraad,

J. Treur, scriba

ds. B. L. P. Tramper, preses

Waarder, juni 2024

1. De gemeente

1.1. Woord als bron en norm

De hervormde gemeente te Waarder belijdt een gemeente van de Drie-enige God te zijn, gebouwd op de leer van de apostelen en de profeten, waarvan Christus Jezus de uiterste Hoeksteen is.

De gemeente is niet ontstaan op initiatief van mensen, maar is een schepping van God Zelf. Hij roept mensen bijeen rondom Zijn Woord, Hij verwekt hen tot het leven en brengt hen door Woord en Geest tot geloof in Christus Jezus. Vanuit de gemeenschap met Christus is er ook een levende gemeenschap onderling.

Het fundament van de gemeente is de Bijbel, het onfeilbaar Woord van God, geïnspireerd door God de Heilige Geest. Het Woord is de bron en de norm van het leven.

1.2. Gereformeerde belijdenis

De hervormde gemeente te Waarder belijdt haar geloof in Gods Woord in het bijzonder met de woorden van de vroegchristelijke geloofsbelijdenissen (Apostolische geloofsbelijdenis, Geloofsbelijdenis van Nicéa, Geloofsbelijdenis van Athanasius) en de Drie Formulieren van Enigheid, te weten de Nederlandse Geloofsbelijdenis, de Dordtse Leerregels en de Heidelberger Catechismus.

De gemeente heeft zich geschaard achter het zogenaamde convenant van Ablasterdam, opgesteld bij de vorming van de Protestantse Kerk in Nederland in 2004. Daarin staat onder andere: 'Als kerkenraad en gemeente belijden wij met Gods hulp acht te geven op en vast te houden aan de zuivere prediking van het Evangelie, de zuivere bediening van de sacramenten, het bestraffen van de zonden, ons in alle dingen te richten naar het onfeilbaar Woord van God, waarbij wij alles wat hiermee in strijd is, verwerpen. Als kerk, geboren uit de gereformeerde tak van de Reformatie, aanvaardden wij daarom niet zonder meer de Augsburgse Confessie, noch de Catechismus van Luther. Verder verwerpen wij de Konkordie van Leuenberg en de Barmer Thesen.'

Ook onderschrijven we de verklaring 'Verbonden met het gereformeerd belijden', die in diezelfde periode is opgesteld. Daarin staat: 'Wij beloven ons te houden aan het betrouwbaar woord van God en alle dingen te verwerpen die daar tegen zijn, houdende Jezus Christus voor het enige Hoofd. Als wij zo als gemeente, met vreze en beven, onze plaats innemen binnen het geheel van de verenigde kerk, verklaren wij ons gebonden te weten aan de gereformeerde belijdenis. Met Gods hulp zullen wij weerspreken en wren al wat met dit belijden in strijd is. Bij de inrichting van het leven van de gemeente zullen wij ons houden aan de instellingen die met deze belijdenis overeenstemmen. In de gemeente zal de nodiging tot het Heilig Avondmaal en de roeping tot het ambt uitgaan naar hen die tot de openbare belijdenis van het geloof zijn gekomen. In de gemeente zal geen andere levensverbintenis worden ingezegend dan een huwelijk van man en vrouw dat wettig voor de overheid is gesloten.'

1.3. Verbondsgemeente

Wij geloven dat Christus het verbond dat God met Abraham heeft opgericht, bekend als het genadeverbond, Zelf heeft uitgebreid naar de heidenen, toen Hij Zijn discipelen opdracht gaf de wereld in te gaan om aan alle volken het Evangelie te verkondigen: 'Gaaf dan heen, onderwijst allen volken, hen dopend in de Naam van de Vader, en de Zoon, en de Heilige Geest' (Matth. 28:27).

Zo komt het heil naar Gods belofte niet alleen tot de joden, maar ook tot de heidenen. Allen die geloven, worden in dat genadeverbond opgenomen. Ook hun kinderen rekent God erbij. 'Tot u komt de belofte, en uw zaad' (Hand. 2:39). 'Geloof in de Heere Jezus Christus, en u zult zalig worden, u en uw huis' (Hand. 16:30). De gemeente is het lichaam van de Heere. Christus is het Hoofd, de gelovigen zijn de leden. De Schriften leren ons tegelijkertijd onderscheid te maken tussen de zichtbare kerk en de onzichtbare kerk. Binnen de gemeente klinkt daarom de oproep van de apostel Paulus: 'Onderzoekt uzelf, of gij in het geloof zijt' (2 Kor. 13:5).

Krachtens Gods genadeverbond behoren tot de hervormde gemeente van Waarder:

- zij die door openbare belijdenis van het geloof belijdende leden van de kerk zijn geworden;
- zij bij wie inlijving in de gemeenschap van de kerk is bekrachtigd door het sacrament van de heilige doop;
- zij die uit hervormde ouders zijn geboren (geboortelieden).

1.4. Schriftuurlijk-bevindelijk

De gemeente is gefundeerd op het Woord van God, dat het heil in Christus Jezus openbaart. Het Woord van God is voor de gemeente een onfeilbaar en betrouwbaar getuigenis van Wie God is en van Wie Hij wil zijn voor mensen die in zichzelf in geestelijk opzicht 'dood zijn door de zonden en de misdaden' (Efeze 2:1).

In Zijn Woord maakt God Zichzelf bekend als de Drie-enige God: God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest. In Zijn Woord geeft Hij ons te kennen dat Hij toornst over de zonden, maar tegelijk maakt Hij bekend dat Hij verzoening heeft gevonden in het offer van Zijn Zoon, Christus Jezus. Op grond van Christus' offer biedt Hij zondaren vrede aan.

Christus Jezus heeft het heil verworven. Dat heil is objectief. Het wordt in de Schriften aan alle zondaren bekendgemaakt en verkondigd. Tegelijk geloven wij dat Christus Jezus het heil niet alleen heeft verworven, maar ook door Zijn Heilige Geest toepast aan hoorders van het Evangelie.

Het heil in Christus ligt buiten mensen, maar het komt door het toepassend werk van de Heilige Geest in mensen. Dat wordt door hen ondervonden. Het geloof heeft een affectieve zijde. Om die reden typeren wij onze gemeente als een gemeente die zich beweegt in een Schriftuurlijk-bevindelijke bedding.

1.5. Geroepen om te dienen

Dat de Drie-enige God Zich in genade toewendt naar mensen om hen op grond van Christus' offer aan het Kruis te verlossen van de macht van de zonde, de duivel en de eeuwige straf, is een daad van eenzijdige liefde. Gods liefde tot mensen leidt ertoe dat mensen Hem lief krijgen boven alles en de naasten als zichzelf. Die liefde krijgt vorm in een dienende houding.

De roeping om als gemeente te dienen, valt in drie aspecten uiteen:

- De gemeente wordt geroepen haar Heere en Koning te dienen, te belijden en in toewijding aan Hem te leven. Dat is het allereerste doel van de gemeente. Zij is er voor de eer van God en de glorie van Zijn Naam. In het eren van God ligt tegelijk haar hoogste geluk.
- De leden van de gemeente hebben de roeping elkaar in liefde te dienen als leden van één lichaam.
- De gemeente heeft de roeping om dienend in de wereld te staan, met bewogenheid en barmhartigheid, om in woorden en daden te getuigen van het heil dat in Christus Jezus is te vinden.

Het Woord van God is de dragende kracht van de gemeente. Het is de voedingsbodem vanwaar uit het leven en de werken van de gemeente worden verricht.

Vandaar dat de gemeente grote waarde hecht aan de 's zondagse erediensten. Dat is de centrale plaats waar het Woord tot de gemeente komt. Dat is de plaats waar zondaren tot geloof en bekering komen in Christus Jezus en zo worden verenigd met God.

Vanuit het Woord en de eredienst (hoofdstuk 3) komen de overige activiteiten van de gemeente op. Wij denken hierbij aan het pastoraat (hoofdstuk 4), zending en evangelisatie (hoofdstuk 5), onze betrokkenheid op Israël (hoofdstuk 7) en diaconaat (hoofdstuk 8). Voordat we daarop ingaan, geven we eerst aandacht aan de ambten (hoofdstuk 2).

2. Kerkenraad

2.1. Ambtsdragers

De gemeente dient in overeenstemming met de Schrift en in lijn met HC Zondag 21 te functioneren als 'gemeenschap der heiligen'. Dat betekent dat 'de gelovigen als lidmaten aan de Heere Christus en al Zijn schatten en gaven, gemeenschap hebben, en dat elk zich schuldig moet weten zijn gaven ten nutte en ter zaligheid van de andere lidmaten gewillig en met vreugde aan te wenden.'

In de gemeente zijn er, naast het ambt aller gelovigen, van Christuswege de bijzondere ambten van dienaar van het Woord, van ouderling/ouderling-kerkrentmeester en van diaken. 'En Hij heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, anderen als evangelisten en anderen als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot het werk van de bediening, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een volwassen man, tot de maat van de grootte van de volheid van Christus' (Efeze 4:11-13).

De naam Christus betekent Gezalftde: de Heere Jezus is gezalft tot profeet, priester en koning. Door Zijn Geest zalft Hij ook mensen tot profeet, priester en koning. De kerk van de Heere is immers een 'koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat u zou verkondigen de deugden van Degene, Die u uit de duisternis heeft geroepen tot Zijn wonderbaar licht' (1 Petrus 2:9).

De drie ambten in de gemeente komen op uit het drievoudige ambt van Christus:

Het profetisch ambt uit zich in de verkondiging van Gods Woord in het openbaar, en in de huizen, zoals dat door de dienaren van het Woord geschiedt.

Het priesterlijke ambt zien we terug in de diaconale bewogenheid die er binnen en vanuit de gemeente mag zijn. Deze bewogenheid dient door de diakenen te worden gestimuleerd.

Het koninklijk ambt zien we terug bij de ouderling, die 'samen met de dienaren van het Woord, opzicht hebben te houden over de gemeente, die hun bevolen is, naarstig toe te zien of eenieder zich behoorlijk gedraagt in belijdenis en wandel.'

De Heere Zelf wijst ambtsdragers aan en neemt ambtsdragers in Zijn dienst. Tegelijk komen de ambtsdragers uit het midden van de gemeente zelf voort. Het doel van het ambtelijke werk is de representatie van Christus. Al het ambtelijke werk is erop gericht een ieder mens volmaakt te stellen in Christus Jezus.

2.2. Organisatie

De kerkenraad bestaat uit één predikant, drie ouderlingen, vier ouderling-kerkrentmeesters en drie diakenen. De predikant heeft als primaire taak de verkondiging van het Woord en de bediening van de sacramenten en de gebeden. Daarnaast verzorgt hij het pastoraat in de gemeente, al of niet bijgestaan door de ouderlingen. De predikant draagt zorg voor de catechese, eventueel in samenwerking met catecheten die daartoe door de kerkenraad worden aangesteld. Hij leidt in principe ook rouw- en trouwdiensten.

De kerkenraad vergadert gemiddeld tien en ten minste zes keer per jaar. Deze vergaderingen worden vooraf aan de gemeente bekendgemaakt. Elders in het Beleidsplan zijn hoofdstukken opgenomen van de diaconie en het college van kerkrentmeesters. De besluiten van beide colleges vallen onder verantwoordelijkheid van de gehele kerkenraad.

2.3. Verkiezing

Tweejaarlijks vindt er een (her)verkiezing plaats. De kerkenraad streeft ernaar de bevestiging in mei te laten plaatsvinden. De verkiezing wordt georganiseerd door het stellen van dubbeltallen.

De stemgerechtigde leden van de gemeente hebben de kerkenraad hiertoe voor een periode van zes jaar gemachtigd. (Zie voor nadere bijzonderheden de machtiging uit hoofde van Ordinantie 3-6-3, die als bijlage 1 aan de Plaatselijke Regeling is gehecht.)

2.4. Positie van de vrouwen

Hoewel vrouwen in de gemeente ook bekleed zijn met het ambt van alle gelovigen en van daaruit ten volle dienstbaar kunnen en mogen zijn aan de gemeente, maakt een veelheid van gegevens uit de Heilige Schrift duidelijk dat de bijzondere ambten van dienaar des Woords, ouderling en diaken niet door vrouwen kunnen worden gedragen. Dat maakt de positie van de vrouw in de gemeente niet tot een mindere, maar tot een andere.

3. Eredienst

3.1. Onderlinge bijeenkomst

De eredienst is de onderlinge bijeenkomst van de gemeente des Heeren, waarin Gods Woord wordt verkondigd. De gemeente komt 's zondags op eerbare wijze bijeen op vastgestelde tijden. Juist dan licht de zichtbare kerk op: als zij zich stelt onder de prediking van het Woord van God, dat de kerk scheidt en onderhoudt. Om die reden is het van fundamenteel belang dat de gemeente zoveel als mogelijk opkomt (Hebr. 10:25).

De tweede dienst is traditiegetrouw een leerdienst. Dan wordt zoveel mogelijk stil gestaan bij een zondagsafdeling van de Heidelbergse Catechismus. In incidentele gevallen kan een predikant van het patroon afwijken. Ook is het goed aandacht te besteden aan de Nederlandse Geloofsbelijdenis en de Dordtse Leerregels.

Tijdens de eredienst vindt ook het aanroepen van de Naam des Heeren plaats voor de nood in kerk en wereld. Ook is er plaats voor dankzegging en lofprijzing van God in het bidden en zingen. Aan de materiële behoeften en noden van kerk en wereld wordt gedacht door het inzamelen van de liefdegaven van de gemeente. Dat vindt plaats tijdens het orgelspel voor de prediking en aan het einde van de dienst.

3.2. Verkondiging

De Woordverkondiging staat tijdens de eredienst centraal. Het belangrijkste onderdeel van de samenkomst is de bediening der verzoening die bij monde van de predikant gestalte krijgt in de verkondiging van het Woord van God.

De predikant bepaalt voor het aangezicht van de Heere de tekstkeuze en de uitleg ervan in de eredienst. In de prediking is het van groot belang dat het Woord aan het woord komt. Dat vraagt om tijd voor de voorbereiding van de prediking. Dat vraagt ook om gebed, zowel van de predikant zelf als van de gemeente. De zalving van de Heilige Geest is onmisbaar, wil het Woord kracht doen in de harten van de hoorders.

Ook moet de prediking functioneren in de bedding van de gereformeerde belijdenis. Het gaat om de twee wegen, de drie stukken en de ene Naam onder de hemel gegeven tot zaligheid.

De prediking is gebonden aan de gereformeerde belijdenis, die als kern de leer van de rechtvaardiging van de goddeloze heeft en aangeeft dat zondaren zalig worden door het geloof alleen, terwijl dat geloof nooit alleen is, maar zich uit in de liefde. Kenmerkend voor de gereformeerde Woordverkondiging is het onderscheid tussen Wet en Evangelie. Volgens Theodorus Beza is een van de belangrijkste redenen waarom een kerk gaat dwalen en van het licht in de duisternis terecht komt, het vermengen van Wet en Evangelie.

Een predikant ontvouwt het Woord van God, maar hij doet meer. Volgens het formulier voor de bevestiging van dienaren van het goddelijke woord zal hij het Woord ook 'toepassen'; hij zal tot heil van de hoorders lijnen trekken naar hun hart, en dat door hen te onderwijzen, te vermanen, te vertroosten en te bestraffen, naar dat ieder nodig heeft. De toe-eigening van het heil krijgt ruime plaats: hoe God in het leven van zondaren werkt. De predikant zal ingaan op de vragen die daarbij leven.

In de prediking zal ook worden ingegaan op de handel en wandel van de christen. Het leven van het geloof heeft een buitenkant: het draagt vruchten. De gemeente is geroepen in de samenleving een zoutend zout en een lichtend licht te zijn. Dat betekent dat de prediking concreet ingaat op het leven van alledag, op de handel en wandel met mensen om ons heen, ver weg en dichtbij.

3.3. Bijbelgebruik

De liturgie van de erediensten is sober. De nadruk ligt als vanouds op de verkondiging van het Woord. Tijdens de kerkdiensten wordt gebruikt gemaakt van de Statenvertaling (SV).

3.4. Zingen, orgelspel, formulieren

De liturgie is eenvoudig, opdat het gelezen, gepredikte en gezongen Woord centraal staat. Psalmen van verootmoediging en van lof hebben beide hun plaats. Dit mag ook in het orgelspel tot uiting komen.

De gemeente zingt uitsluitend uit de Schriften, dus de Psalmen, en ook de Enige Gezangen, zoals aangegeven door het besluit van de Nationale Synode te Dordrecht (1618-1619). We zingen niet-ritmisch.

In enkele morgendiensten zingt de gemeente na het ontvangen van de zegen staande:

- Het Wilhelmus, op (de zondag na) Koningsdag en 5 mei
- Het Lutherlied, op (de zondag na) 31 oktober
- Ere zij God, op de Eerste Kerstdag

3.5. Sacramenten

De Heere werkt door de Heilige Geest middels de verkondiging van het Woord het ware geloof en versterkt het door de sacramenten van de Heilige Doop en het Heilig Avondmaal. Beide sacramenten zijn tekenen en zegelen van Gods genadeverbond. God heeft ze de gemeente gegeven, 'opdat Hij ons (de ware gelovigen, red.) door het gebruik daarvan de beloften des evangelies des te beter te verstaan geve en verzegele' (HC Antwoord 66).

Voor de gedoopten geldt dat Gods belofte, in hun doop betuigd en verzegeld, oproept tot geloof en bekering. Het uiterlijk waterbad is immers niet de afwassing der zonden zelf. Alleen het bloed van Jezus Christus reinigt ons van alle zonden (HC Antwoord 72). De NGB zegt in Artikel 34: '...de Heere geeft wat door het sacrament beduid wordt, te weten de gaven en onzienlijke genaden, wassende, zuiverende en reinigende onze zielen van alle vuiligheden en ongerechtigheden, en onze harten vernieuwende en die vervullende met alle vertroosting, ons gevende een ware verzekerdheid Zijner Vaderlijke goedheid, ons de nieuwe mens aandoende en de oude uittrekkende met al zijn werken.'

3.5.1. Het Heilig Avondmaal

In het sacrament van het Heilig Avondmaal worden de gelovigen vermaand en verzekerd dat zij aan de enige offerande van Christus aan het kruis volbracht, en aan al Zijn goed gemeenschap hebben.

Het Heilig Avondmaal wordt vier maal per jaar bediend. Op de zondag ervoor wordt er een dienst van voorbereiding gehouden. Ook is er op woensdagavond voorafgaand aan de Avondmaalszondag een dienst. Na afloop is er gelegenheid voor censura morum.

Tot deelname aan het Heilig Avondmaal worden alleen belijdende leden uit de gemeente toegelaten en zij die van de kerkenraad vooraf toestemming hebben ontvangen. Gastleden kunnen in principe ook aan het sacrament deelnemen. Vooraf is wel toestemming van de kerkenraad nodig.

De kerkenraad heeft de mogelijkheid om hen die in zonden leven, de toegang tot het Avondmaal te ontzeggen. Voordat zij daartoe overgaat, zal ze nagaan of met deze gemeenteleden in een pastorale weg tot bekering en herstel kan komen.

De kerkenraad ziet geen ruimte om kinderen te laten deelnemen aan de viering van het Heilig Avondmaal, juist ook omdat deelname is voor hen die openbare geloofsbelijdenis hebben afgelegd en in staat zijn zichzelf te beproeven tijdens de voorbereiding.

3.5.2. Heilige Doop

Aangezien de Heilige Doop een teken en zegel is van de belofte van het genadeverbond, wordt ernaar gestreefd de Heilige Doop zoveel mogelijk te bedienen aan de kinderen van de gemeente. Zij zijn immers volgens het klassieke doopformulier 'lidmaten Zijner gemeente' en behoren daarom te worden gedoopt. Wij staan een zorgvuldig dooppastoraat voor. Mochten er vragen rijzen bij de toelating van ouders die hun kind willen dopen, dan neemt de kerkenraad daarin een besluit. Aan elke doopbediening gaat een doopzitting vooraf. Dan wordt met de ouders het doopformulier behandeld.

In het verstrekken van doopconsenten staat de kerkenraad een soepel beleid voor.

De bediening van de Heilige Doop vindt regelmatig plaats. De datum waarop het sacrament wordt bediend, wordt tijdig bekendgemaakt via de kerkbode en door middel van een afkondiging. De predikant overlegt erover met de ouders die een kindje kregen.

Na aanmelding bij de predikant wordt een afspraak gemaakt voor een doopgesprek. Hierbij wordt aan de hand van het Doopformulier de betekenis van de doop besproken. Ouders krijgen het boekje 'Een eeuwig verbond' van ds. H. van den Belt.

Van doopouders en van hen die het kind binnenbrengen, wordt verwacht dat zij gepaste, nette kleding dragen. Van de vrouwen wordt daarbij verwacht dat zij met gedekt hoofd aanwezig zijn.

3.6. Hoofdbedekking

Paulus geeft in 1 Korinthe 11 aan dat vrouwen tijdens de erediensten een eigen plaats mogen innemen, een plaats die zij van de Heere ontvangen. Het dragen van hoofdbedekking is daarvan een teken. Ook wijst Paulus op de goddelijke orde die er is tussen man en vrouw. 'De man is niet uit de vrouw geboren, maar de vrouw uit de man. Want ook is de man niet geschapen om de vrouw, maar de vrouw om de man' (1 Kor. 11:8,9).

De kerkenraad vraagt vrouwen die deelnemen aan het sacrament van het Avondmaal of een kind ten doop houden, uitdrukkelijk om hoofdbedekking te dragen. Tijdens de belijdeniscatechese zal de predikant meer uitleg over dit Bijbelse voorschrift geven.

3.7. Kleding

Het Heilig Avondmaal betekent en verzegelt Gods vaderlijke zorg aan Zijn kinderen om Christus' wil. Dat geeft een houding van diepe ootmoed en verwondering. Deze houding mag ook tot uiting komen in de kleding. Niet om daarmee onze toegang te verdienen, maar uit dankbaarheid dat die toegang is verdiend door Jezus' offer. Iedere Avondmaalganger wordt geroepen om in gepaste kleding aan te komen. Onze doordeweekse (vrijetijds)kleding mogen we inruilen voor kleding die past bij het mogen naderen tot de Koning der koningen in Christus.

De oproep om met gepaste kleding naar de kerk te gaan, geldt ook voor diensten waarin alleen de hoorbare verkondiging plaatsvindt. Wie naar de kerk gaat, gaat naar een samenkomst waar de Heere Zelf tegenwoordig wil zijn. Dat gegeven, dat mensen als geringe en zondige schepselen verschijnen voor het oog van hun Schepper, de verheven Majesteit Die in Zijn Zoon mensen zeer nabij komt, komt tot uiting in kleding die het lichaam bedekt. 'Toon eerbied waar Hij woont' (Psalm 99).

4. Pastoraat

Visie

Wordt de eredienst bepaald door 'prediking in het openbaar', het pastoraat wordt bepaald door 'prediking in de huizen'. In het huisbezoek worden alle pastorale eenheden periodiek bezocht door de ouderlingen, indien mogelijk vergezeld van een mede-ambtsbroeder uit de kerkenraad.

Het huisbezoek dat wordt gebracht, richt zich op de persoonlijke noden en omstandigheden, zowel geestelijk als materieel. Schriftlezing en gebed behoren tot de wezenlijke elementen van het huisbezoek. Ook voor de diakenen geldt dat zij met de moede een woord ter rechter tijd mogen spreken.

Het is goed om bij het alledaagse in te steken tijdens een gesprek. De zogenaamde koetjes en kalfjes horen bij het voorzienig beleid dat God met mensen gaat. Daarnaast is het goed om te proberen af te steken naar diepere, geestelijke lagen in het hart.

Voor het bezoek van ouderen heeft de kerkenraad een bezoekbroeder aangesteld.

Voorbede

De voorbede is een Bijbels gegeven. Het is goed om de noden, zorgen en blijdschap in het midden van de gemeente voor het aangezicht van de Heere te brengen. Als gemeenteleden persoonlijke voorbede of dankzegging in de kerkdienst wensen, dienen zij dat tijdig aan de scriba of predikant door te geven. In de voorbede is ook nadrukkelijke aandacht voor gemeenteleden die zijn uitgezonden voor zending en/of evangelisatie en hun familieleden.

In geval van ziekte

Als leden worden opgenomen in het ziekenhuis, krijgen zij van de predikant of de wijkouderling een bezoekje. Ook na terugkeer naar huis en tijdens een eventueel herstelproces is het goed een pastoraal bezoek te brengen.

In geval van overlijden

Bij een sterfgeval worden nabestaanden vriendelijk verzocht contact op te nemen met de predikant. Hij zal een rouwbezoek brengen bij de nabestaanden. In overleg met de nabestaanden, begrafenisondernemer en predikant worden de datum, plaats en de tijd van de rouwdienst en begrafenis vastgesteld.

De rouwdienst kan vanuit de kerk worden verzorgd. De rouwdienst draagt het karakter van een eredienst. Het is mogelijk dat nabestaanden een In memoriam uitspreken. De kerkenraad heeft hiervoor een protocol op schrift gesteld.

Verwijzen naar psychosociale hulpverlening

In het pastoraat komen predikant en ouderling psychosociale noden tegen. Mocht dat nodig zijn, dan kan worden doorverwezen naar stichting De Vluchtheuvel. Deze stichting biedt goede hulp op Bijbelse grondslag. Eventuele kosten kunnen voor een deel worden vergoed met hulp van de diaconie.

Gaven van de Geest

Wij geloven dat de Heere Christus Zijn gelovigen zalft met de Heilige Geest. In Zijn dagen op aarde en kort na de uitstorting van de Heilige Geest werkte de Heere op bijzonder krachtige wijze, ook door wonderen van de apostelen. Daarbij kunnen we denken aan profetie, genezing en zelfs opwekking uit de dood.

Paulus schrijft op enkele plaatsen in zijn brieven over de bijzondere gaven van de Heilige Geest. Wij geloven dat de Heere die niet in zijn geheel heeft weggenomen. Tegelijk geloven we ook dat Christus' gemeente een gemeente onder het kruis is, die te midden van verdrukkingen en verzoekingingen op weg is naar de nieuwe aarde en de nieuwe hemelen, waarop gerechtigheid zal wonen.

Vertrouwenspersonen

De kerk behoort een veilige plaats voor alle gemeenteleden te zijn. Dat betekent dat de leden, zowel ouderen als jongeren, elkaar met respect behandelen en dat gemeenteleden met speciale taken en opdrachten geen misbruik maken van hun positie.

Helaas is dat niet altijd het geval. Zo kan er binnen en buiten de gemeente sprake zijn van grensoverschrijdend gedrag. De kerkenraad heeft een viertal gemeenteleden als vertrouwenscommissie aangesteld. Drie leden zullen als vertrouwenspersoon optreden. Zij bieden een luisterend oor en staan naast het gemeentelid dat contact met hen heeft opgenomen. Zij bieden ondersteuning en kennen de weg om mogelijke vervolgstappen te gaan zetten en kennen de route om met een melding van grensoverschrijdend gedrag om te gaan.

De vertrouwenspersonen zetten ook in op preventie: op het voorkomen van misbruik. Onafhankelijk van de kerkenraad doen zij hun werk. Zij verschaffen haar geen inhoudelijke informatie. Zij hebben geheimhouding beloofd en overleggen alleen met anderen nadat gemeenteleden die bij een vertrouwenspersoon aankloppen, daarvoor toestemming geven.

Daarnaast is het ook mogelijk om voor een andere route te kiezen. De Protestantse Kerk in Nederland, waartoe ook onze kerk behoort, is aangesloten bij 'Meldpunt Seksueel Misbruik in Pastorale Relaties' (www.smpr.nl). Ook bij hen zijn vertrouwenspersonen aanwezig.

5. Zending en evangelisatie

Visie

De zendingstaak van de gemeente ligt verankerd in het zendingsbevel van de Heere Jezus Zelf. 'Gaat dan heen, onderwijst alle volken, hen dopend in de Naam van de Vader, en de Zoon, en de Heilige Geest, hen lerend te onderhouden al wat Ik u geboden heb' (Matth. 28:19).

Een gemeente die weet heeft van de ontfermende liefde van Christus, van de regering van Christus over alle dingen, zal getuigen in deze wereld, gericht op de lof van God, en in verwachting van Zijn wederkomst op de wolken van de hemel.

De gemeente is ingeschakeld in het werk van zending en evangelisatie door getuigen en belijden, door levenswandel en dienstbetoon. Zo is zij biddende, ondersteunende en meelevende gemeente, betrokken op het heil en welzijn van de wereld om haar heen.

De gemeente is geroepen om mensen in de eigen omgeving het Evangelie van Jezus Christus te verkondigen. Daarbij mag de aandacht ook zeker uitgaan naar gemeenteleden die zich nauwelijks meer bij de plaatselijke gemeente betrokken weten. *Een hulpmiddel om de heilrijke boodschap uit te dragen, is ook internet. Mede daarom heeft de gemeente een eigen website, waarop de erediensten online te beluisteren zijn, live of op een later tijdstip.*

Aan de zendingsroeping wordt ook gestalte gegeven door financiële steun aan en het medeleven met zendingsorganisaties op gereformeerde grondslag, waaronder de Gereformeerde Zendingsbond in de Protestantse Kerk in Nederland (GZB). Ook steunen we het werk van de Inwendige Zendingsbond (IZB).

Commissie voor zending en evangelisatie

Een speciale commissie (als orgaan van bijstand van de kerkenraad) behartigt de belangen van de zending en evangelisatie. Leden van de commissie proberen het Evangelie in de dorpen te verspreiden. Hun werkzaamheden zijn als volgt:

- Het bezoeken van gemeenteleden bij wie de band met Gods Woord dun is geworden en die nauwelijks blijk geven van betrokkenheid op de gemeente;
- Het selecteren en verspreiden van Evangelisatielectuur;
- Het organiseren van bijeenkomsten om de gemeente te bepalen bij haar Bijbelse roeping tot getuige zijn.

Daarnaast probeert de commissie ook blijvend aandacht te vragen voor zendingswerk.

Open kerk

De gemeente heeft een commissie ingesteld die ervoor zorgt dat de kerk op vastgestelde momenten in de week is geopend. Bezoekers kunnen binnenlopen. In de kerk is een lid van de gemeente aanwezig die openstaat voor een (evangeliserend) gesprek.

6. Israël

We belijden dat we als Protestantse Kerk in het algemeen en als plaatselijke gemeente in het bijzonder onopgeefbaar verbonden zijn met Israël. Als christelijke kerk mogen we delen in wat aan Israël behoort: het Woord van God, waarin ons wordt verkondigd het heil in Christus Jezus, de Zoon van Abraham.

God heeft uit eigen beweging ervoor gekozen zich met Israël, het volk uit Abraham geboren, te verbinden. Uit Israël is de Messias geboren, Jezus Christus, onze Heere. Nu het beloofde Zaad van Abraham vlees en bloed heeft aangenomen, is het niet zo dat de kerk in de plaats van Israël is gekomen. 'Heeft God Zijn volk verstoten? Volstrekt niet', zegt Paulus in Rom. 11:29. 'De genadegaven en de roeping van God zijn onberouwelijk.'

Aan de Joden, zegt Paulus, zijn de woorden van God toevertrouwd (Rom. 3:2). In Romeinen 9:4 somt hij nog meer op: de aanneming tot kinderen, de heerlijkheid en de verbonden, de wetgeving en de eredienst en de beloften. Paulus spreekt in de tegenwoordige tijd. De beloften gelden ook de gelovigen uit de heidenen, maar dat betekent niet dat Israël ontferd is.

Paulus legt wel groot accent op de eenheid tussen joden en heidenen door het geloof in Christus. Mensen worden als zondaren gezaligd –uit genade alleen, door het geloof alleen, in Christus alleen. Tegelijk geloven dat het onderscheid tussen jood en Griek niet is uitgewist.

Wie zegt dat Israël er nog steeds bij hoort, zegt te weinig. Het is andersom: wij, heidenen, mogen er in Christus bij horen. We zingen het met de berijming van Psalm 87: 'God zal hen (de heidenen) Zelf bevestigen en schragen, en tellen als in Israël ingelijfd, en doen de naam van Sions kinderen dragen.'

Op grond van de Schriften geloven we dat er voor het joodse volk een tegood is. Wij leiden dat uit tal van Schriftplaatsen in het Oude en Nieuwe Testament af. Een belangrijk woord is dat wat Paulus optekent in Romeinen 11:25. 'Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat u niet wijs bent bij uzelf), dat de verharding voor een deel over Israël is gekomen, totdat de volheid der heidenen zal zijn ingegaan. En alzo zal geheel Israël zalig worden, zoals geschreven is: de Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.'

De gemeente van Waarder wil blijvende aandacht schenken aan de verbondenheid met Israël, onder andere in de prediking en de zondagse voorbede.

7. Oecumene

Wij streven graag naar een goede verhouding met andere kerkelijke gemeenten ter plaatse, die de gereformeerde belijdenis onderschrijven.

Als hervormde gemeente zijn we 'uiterst bezwaard' meegenomen in de Protestantse Kerk in Nederland. De fusie heeft in de hervormde gemeente geleid tot een scheuring: behalve de hervormde gemeente in de Protestantse Kerk in Nederland (PKN) ontstond de hersteld hervormde gemeente, behorend bij de Hersteld Hervormde Kerk (HHK).

Wij streven naar een zo goed mogelijke verhouding met het deel dat van ons is afgescheurd, omdat er met dat deel een geestelijke eenheid bestaat in het verstaan van Schrift en belijdenis.

Op diaconaal gebied is er samenwerking met de gereformeerde kerk en de hersteld hervormde gemeente ter plaatse. De drie gemeenten doen, met behoud van ieders identiteit, mee aan de weeksluitingen in wooncentrum Máxima.

In de afgelopen decennia is de gemeente gegroeid met leden die buiten het geografisch gebied van Waarder-Driebruggen-Nieuwerbrug wonen. Zij zijn onder andere afkomstig uit Bodegraven, Waddinxveen, Woerden, Zegveld, Gouda en Linschoten.

De kerkenraad hecht grote waarde aan het oude, hervormde beginsel dat mensen zich voegen bij de gemeente in eigen woonplaats. Om die reden is zij terughoudend in het toelaten van leden van gemeenten van elders. Tegelijk heeft zij oog voor pastorale en geestelijke noden die mensen te midden van alle kerkelijke gebrokenheid ervaren. Zij wil daar op een voorzichtige en pastorale wijze mee omgaan, oog houdend voor het geestelijk welzijn van mensen individueel en gemeenten in het algemeen.

Zij die van buitenaf zich bij de gemeente willen voegen, zijn gedurende het eerste jaar meelevend lid en het tweede jaar gastlid. Daarna staat hun de weg vrij om volwaardig lidmaatschap bij de kerkenraad aan te vragen. Gedurende deze periode mogen belijdende leden wel deelnemen aan het sacrament van het heilig avondmaal. Ook krijgen zij, indien nodig, pastorale zorg.

8. Diaconaat

De gemeente is geroepen tot de dienst der barmhartigheid. De oorsprong van het dienstbetoon ligt in de Heere Jezus Christus. Zijn werk vormt het fundament van ons dienen. 'Ik ben in het midden van u', zegt Hijzelf, 'als Eén Die dient' (Luk. 22:27).

De dienst van Christus als hoogste Profeet, enige Hogepriester en eeuwige Koning is de bron en norm van alle dienstbetoon. De opdracht tot dienstbetoon geldt de gehele gemeente, maar is in het bijzonder toevertrouwd aan hen die het ambt van diaken ontvangen en samen de diaconie vormen. Diakenen stimuleren door voorlichting en voorbeeld het gemeentelijk dienstbetoon.

Het Formulier voor de bevestiging van diakenen vat hun taken samen als a. het verzamelen van middelen om armen te helpen, b. het uitdelen van de gaven en c. het bemoedigen en troosten met woorden vanuit de Bijbel.

In de eredienst

Collecte

Tijdens de eredienst is het de taak van de diakenen om te collecteren: collecteren is meer dan geld inzamelen, het is dienst der offerande. De collecte symboliseert dat wij onszelf met heel ons bestaan als offer van dankbaarheid aan God willen geven. Wij schenken Hem wat wij uit Zijn hand ontvingen (1 Kron. 29:14). Collecteren is God loven en danken voor Zijn gaven. Het gaat om een lof- en dankoffer dat met handen wordt gegeven.

Tafeldienst

De diakenen zorgen voor het gereedmaken van de tafel tijdens de viering van het Heilig Avondmaal.

In de gemeente

Elk gemeentelid kan een hulpvraag voorleggen aan de diaconie. Waar nood is, wordt ondersteuning geboden. Dit kan praktisch van aard zijn, zoals het verwijzen naar bestaande loketten of bepaalde praktische hulp, maar ook financiële noodhulp.

Elk geval van nood wordt afzonderlijk gewogen. Bij hen die regelmatig worden ondersteund, wordt gestreefd naar een jaarlijks bezoek door twee diakenen. Bij begeleiding van een gezin of een persoon is het mogelijk dat dit wordt gedaan door één diaken, meestal frequenter dan één of twee keer per jaar.

Bekostigen psychosociale hulpverlening

In het pastoraat komen predikant en ouderling psychosociale noden tegen. Mocht dat nodig zijn, dan kan worden doorverwezen naar stichting De Vluchtheuvel. Deze stichting biedt hulp op Bijbelse grondslag. De diaconie neemt eventueel een deel van de kosten voor haar rekening.

Wereldwijd

De diaconie leeft mee met noden dichtbij huis, maar ook verder weg. Als gemeente willen we een naaste zijn voor allen die we op onze weg tegenkomen. Financiële steun geven we zoveel mogelijk via organisaties die werken vanuit een Bijbels-gereformeerde grondslag.

9. Huwelijk

Een van de goede gaven die God ons uit het Paradijs heeft gelaten, is het huwelijk. De meest centrale huwelijgstekst uit de Bijbel laat ons dat zien: 'Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen en die twee zullen tot één vlees zijn' (Gen. 2:24).

Efeze 5:22-33 spreekt over het huwelijk. In dat tekstgedeelte laat Paulus zien dat het huwelijk een verbond is tussen één man en één vrouw, gesloten in liefde en trouw. Hij spreekt in dat gedeelte ook over een geheimenis: het huwelijk is een weerspiegeling van het geestelijke huwelijk tussen Christus (de Bruidegom, mannelijk) en de gemeente (de Bruidskerk, vrouwelijk).

Op grond van de Bijbel wijst de kerkenraad geslachtsgemeenschap voorafgaand aan het huwelijk af. In Genesis 2:24 (herhaald in Mattheüs 19:5 en Efeze 5:31) wordt het 'tot één vlees zijn' geplaatst na het 'vader en moeder verlaten en de vrouw aankleven'. Waarbij 'aankleven' ziet op een levenslange, niet te scheiden, verbintenis.

In Deut. 22:13-15 en 20-21 wordt duidelijk gemaakt dat geslachtsgemeenschap voorafgaand aan het huwelijk zonde is in Gods oog: de Heere wil dat man en vrouw rein het verbond van het huwelijk aangaan. Dit vinden we terug in het Nieuwe Testament bij Jozef en Maria (Matth. 1:18 en Luk. 1:34).

In 1 Kor. 7:9 ziet Paulus slechts twee mogelijkheden: òf van begeerte branden òf trouwen, waarmee hij aangeeft dat de seksuele verlangens van geslachtsgemeenschap alleen binnen het huwelijk tot uiting mogen worden gebracht. Daarom wijst de kerkenraad ook samenwonen voorafgaand aan het huwelijk af.

Ook samen op vakantie gaan wijst de kerkenraad af. Ondanks goede voornemens zijn en blijven we zwak van kracht en daarom mogen wij ons niet in verzoeking brengen. Naar de buitenwacht wordt bovendien de indruk gewekt alsof het bed ook voor het huwelijk mag worden gedeeld.

In het huwelijks gesprek komt ook dit ook aan de orde. Dan wordt er ook op gewezen dat na het vallen in de zonde in dit opzicht schuldbelijdenis voor de Heere nodig is en dat dat de weg baant naar Gods zegen over het huwelijk. Want: 'Wie zijn zonde belijdt en laat, die zal barmhartigheid verkrijgen' (Spr. 28:13).

Huwelijksgesprek en -bevestiging

Het huwelijks gesprek vindt plaats in de pastorie. We bespreken samen het huwelijksformulier en vragen rondom het huwelijk.

Aan de huwelijksbevestiging verbindt de kerkenraad enkele Bijbels gefundeerde voorwaarden en praktische richtlijnen (opgesteld in een Trouwprotocol):

- de wijze waarop de bruiloft wordt gevierd, moet in overeenstemming zijn met het Woord van God. Als er bij voorbeeld wereldse muziek en/of dans zal zijn, kan het huwelijk niet kerkelijk worden bevestigd.
- Van de bruid wordt gevraagd dat haar uiterlijk in overeenstemming is met het Woord van God. Dat betekent dat zij een hoofddeksel (sluier) draagt. Voor bruid en bruidegom geldt dat zij beiden netjes en eenvoudig ('niet uitdagend', aldus het vorig Beleidsplan) gekleed zijn.
- Tijdens de dienst wordt alleen het kerkorgel bespeeld. We maken geen gebruik van andere muziekinstrumenten. We zingen alleen Psalmen en de Gezangen die in het klassieke Psalmboek staan opgenomen.

Huwelijkskring

Voor pasgehewden is het goed om met elkaar te spreken over het huwelijk. De kerkenraad biedt daarvoor graag gelegenheid door een huwelijkskring op te zetten. Het is de bedoeling dat jonge echtparen die de afgelopen jaren zijn getrouwd, enkele keren bij elkaar komen. Tijdens de bijeenkomsten behandelen we aansprekende thema's, bij voorbeeld over openhartigheid in je huwelijk en over seksualiteit en gezinsvorming.

Moederkring

In 2022 hebben enkele vrouwen het initiatief genomen tot de opzet van een Moederkring. Jaarlijks komen moeders uit de gemeente zo'n vier keer bijeen rondom een thema over opvoeding en gezin. Zij wisselen met elkaar hun zorgen, vragen en vreugden.

Homoseksualiteit

De kerkenraad wil op een Bijbelse manier omgaan met homoseksualiteit. Zij wil daarbij een profetische en priesterlijke houding innemen. Omgang met mensen met een homoseksuele geaardheid vraagt liefde, oprechtheid, fijngevoeligheid en Schriftgebondenheid.

De kerkenraad realiseert zich dat zij en de gemeente de roeping hebben profetisch in kerk en samenleving te spreken. Het betekent dat zij geroepen is de Schriften na te spreken. Die bieden naar de overtuiging van de kerkenraad geen ruimte voor een verbintenis tussen mensen van gelijk geslacht. Het Woord biedt geen ruimte aan christenen om daarin onderling van mening te verschillen.

In priesterlijke bewogenheid wil zij omzien en omgaan met mensen die een homoseksuele geaardheid hebben. Daarbij wil zij een luisterend oor bieden en met gevouwen handen meelevend om hen heen staan. Zij die bij zichzelf een homoseksuele gerichtheid herkennen of worstelen met hun geslachtelijkheid, mogen weten in de christelijke gemeente een volwaardige plaats te hebben.

10. Jeugdwerk

Visie

Het jeugdwerk neemt in de gemeente van Waarder een grote plaats in. Als ouderen zijn we geroepen onze kinderen en jongeren te vertellen 'de loffelijkheden des Heeren, en Zijn sterkheid, en Zijn wonderen, die Hij gedaan heeft, opdat zij hun hoop op God zouden stellen' (Ps. 78:1-8)

Kinderen horen krachtens verbond en doop bij de gemeente. Het jeugdwerk is erop gericht jongeren te onderwijzen in het Woord van God en de gereformeerde leer, waarvan het Woord de bron en de norm is. Het doel van het onderwijs is dat jongeren tot geloof in Jezus Christus mogen komen en ter wille van hun eeuwige zaligheid op Hem hun vertrouwen stellen.

Dit kunnen wij in eigen kracht; de Heilige Geest werkt het door genade in harten van verloren zondaren. Daarbij gebruikt Hij de middelen, ook de middelen die in het verenigingswerk biddend worden ingezet.

Als gemeente zijn we geroepen op een warme, openhartige manier om onze jongeren heen te staan, meelevend en betrokken op hun welzijn. Van groot belang is dat zij in een veilig klimaat opgroeien en zich kunnen ontwikkelen tot een volwassen persoon. In de groei naar geestelijke volwassenheid kunnen jeugdleiders en catecheten grote betekenis hebben.

Het is goed jongeren toe te rusten voor hun plaats in de kerk en in de samenleving. Ook is het goed hen te wijzen op de noodzaak om wel in de wereld te staan, maar niet van de wereld te zijn. 'Heb de wereld niet lief, noch wat in de wereld is. Zo iemand de wereld liefheeft, de liefde van de Vader is niet in hem. Want al wat in de wereld is –de begeerlijkheid van het vlees, de begeerlijkheid van de ogen en de grootsheid van het leven—is niet uit de Vader, maar is uit de wereld (1 Joh. 2:15,16).

Van belang is dat jeugdleiders en catecheten oog hebben voor mogelijk toenemende onverdraagzaamheid in de samenleving jegens hen die vanuit het Woord en naar het Woord willen leven. Zij dienen jongeren erop voor te bereiden. 'In de wereld zult u verdrukking hebben, maar hebt goede moed, want Ik heb de wereld overwonnen', is het woord van de Heiland Zelf (Joh. 16:33).

Belangrijke taak van hen die jongeren op weg naar volwassenheid begeleiden, is dat zij hen het geestelijke klimaat in de samenleving leren peilen. 'Geliefden, geloof niet elke geest, maar beproef de geesten of zij uit God zijn' (1 Joh. 4:1). Het doel van het jeugdwerk is om jongeren te leren leven bij het Woord. Dat wijst ons aan wat waarheid is. 'Koop de waarheid en verkoop ze niet' (Spr. 23:23).

Zondagsschool

Sinds 2000 heeft de gemeente een zondagsschool: 'Laat de kinderen tot Mij komen'. Elke zondagmiddag komen vele kinderen van de gemeente van 14.30 tot 15.30 uur in verenigingsgebouw De Oude School. Zij worden naar leeftijd in groepen ingedeeld. Het seizoen voor de zondagsschool begint in september en eindigt op de zondag na Pinksteren.

Op de zondagsschool leren kinderen zondag aan zondag een Psalm en een tekst. Deze tekst past bij het Bijbelverhaal dat wordt verteld. Na het Bijbelverhaal is er voor de kinderen gelegenheid om vragen te stellen. De kinderen zamelen met elkaar geld in voor een goed doel.

Catechese

De jeugd van de gemeente wordt onderwezen in de inhoud van Gods woord en de leer van de kerk. Het onderwijs staat in het verlengde van de door ouders gedane doopbelofte en is gericht op het doen van openbare belijdenis.

De catechese wordt primair geven door de predikant, of anders door een catecheet of ambtsdrager. Het seizoen is van eind september tot de paasvakantie. De gebruikte methode is passend bij de leeftijdsgroep en dient als leidraad voor de over te dragen stof als ook uitgangspunt van de gesprekken. Er zijn per seizoen 20 catechese-uren per groep.

Belijdeniscatechese

De belijdeniscatechisatie wordt door de predikant gegeven. Uitnodigingen voor de belijdeniscatechese gaan uit naar de jongeren boven de 18 jaar. Zij die te kennen geven zich te willen voorbereiden op het doen van openbare belijdenis, volgen twee seizoenen specifieke catechese met een verdiepend en verbredend karakter.

De catechese richt zich met name op persoonlijke levens- en geloofsvragen.

In het voorjaar volgt een persoonlijk gesprek met de predikant, waarin aan de orde komt of catecheten daadwerkelijk geloofsbelijdenis willen afleggen. Halverwege het tweede jaar hebben de catecheten ook een pastoraal gesprek met de wijkouderling.

Belijdeniscatechisanten krijgen ook de gelegenheid om in gesprek te gaan met oudere gemeenteleden. Welke lessen kunnen zij van ervaren christenen leren? Wat zouden zij die al belijdenis van het geloof hebben afgelegd, graag willen meegeven aan hen die belijdenis van het geloof willen afleggen? Voor zulke vragen biedt een onderling gesprek ruimte.

Kort voor de dienst waarin geloofsbelijdenis wordt gedaan, wordt het voornemen aan de gemeente bekend gemaakt vanaf de kansel en in het kerkblad. Tevens heeft een delegatie van de kerkenraad op de laatste catecheseavond (aannemingsavond) de gelegenheid zich er van te vergewissen dat er geen verhindering bestaat tot het laten doen van openbare belijdenis na vragen naar en over het persoonlijk geloof van de catechisanten. Op deze avond worden catechisanten aangenomen als belijdend lidmaat van de gemeente met alle rechten en plichten die hierbij behoren.

De catechisanten leggen tijdens een afzonderlijke dienst geloofsbelijdenis af. De predikant gebruikt daarbij de volgende vragen (met in- en uitleidende woorden):

'Gemeente, enkele personen hebben het verlangen uitgesproken om voor Gods aangezicht en in het midden van de gemeente persoonlijk en in het openbaar belijdenis van het geloof af te leggen. De kerkenraad heeft, na gevraagd te hebben naar hun geloof en kennis van de waarheid, met vertrouwen toegestemd in dit voornemen.

Daarom mogen jullie die belijdenis van het geloof willen afleggen, nu opstaan. Ik verzoek jullie om in gehoorzaamheid aan de Heilige Schrift en in overeenstemming met de belijdenis van de vaders oprecht te antwoorden op de volgende vragen:

- *Belijdt u te geloven dat de gehele Bijbel Gods onfeilbaar Woord is en op grond daarvan uw zaligheid door het ware geloof te zoeken buiten uzelf in God, de almachtige Vader, en in Jezus Christus, Zijn eniggeboren Zoon, onze Heere, en in de Heilige Geest?*
- *Aanvaardt u de roeping om, als lidmaat van de gemeente die God Zich in Christus ten eeuwige leven heeft verkoren heeft, een godzalig (aan God gewijd) leven te leiden en wel zó dat u door Zijn genade tegen de zonde en de duivel zult strijden, uw Heiland zult volgen in leven en sterven, Zijn Naam zult belijden voor de mensen en met blijdschap zult dienen in Zijn Koninkrijk?*
- *Belooft u in de gemeenschap met de hervormde gemeente hier ter plaatse, die deel uitmaakt van de Protestantse Kerk in Nederland, u te stellen onder de kerkelijke tucht indien u zou afwijken in leer of leven en onder haar opzicht, getrouw en gehoorzaam te zijn onder de bediening van het Woord en de sacramenten, te volharden in het lezen van de Bijbel en het gebed, en met de u geschonken gaven mee te werken aan de opbouw van de gemeente van Christus?*

Wat is daarop uw antwoord? Ja.

Uit kracht van de Heilige Doop tevoren aan jullie bediend en ten gevolge van de belijdenis door jullie uitgesproken, verklaren wij jullie in de gemeenschap van de Kerk van Christus tot belijdende leden van de Hervormde Gemeente binnen de Protestantse Kerk in Nederland.

De God nu aller genade, Die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus, nadat wij een weinig tijds zullen geleden hebben, Dezelve volmake, bevestig, versterk en fundere u. Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen (1 Petrus 5:10-11).'

Verenigingen en clubs

In de gemeente van Waarder zijn een aantal jeugd- en kinderclubs in de leeftijd van 6-16 jaar. Ook is er een jeugdvereniging voor jongeren van 16 jaar en ouder.

Voor jong lidmaten waren er in het verleden twee verenigingen: Het Kompas en Emmaüs. Beide beleggen sinds 2022 gezamenlijk bijeenkomsten rondom de cursus 'Zie Uw God'. In de nabije toekomst wordt nagegaan of deze samenvoeging blijvend van aard is.

Concreet

Het jeugdwerk vindt plaats in verbondenheid met Gods Woord en de belijdenisgeschriften. Dat betekent concreet dat de opening van de bijeenkomsten plaatsvindt met het lezen en bespreken van een gedeelte uit de Bijbel. Hierbij mag de SV en de HSV gebruik worden gemaakt.

Op de clubs worden de Psalmen gezongen. Ook mag er uit de gele bundel en de liedbundel die in september 2023 is uitgebracht, worden gezongen.

Jeugdwerkleiders zijn identificatiefiguren. Dat betekent, dat zij een voorbeeldfunctie voor jongeren hebben. Ten aanzien van hun opvattingen en handelen zijn zij door de kerkenraad altijd aanspreekbaar op de gehoorzaamheid aan God Woord en op de belijdenisgeschriften. Dat geldt niet alleen voor hun activiteiten op het kerkelijke jeugdwerk, maar ook voor hun persoonlijk leven.

Jeugdouderling

De kerkenraad heeft in haar midden een jeugdouderling. Hij heeft in het bijzonder oog voor het geestelijk welzijn van jongeren. Hij leeft met hen mee, verleent als dat nodig is, pastorale bijstand, eventueel in overleg met de predikant. Ook zijn er enkele specifieke taken voor hem weggelegd:

- Het meedenken met en verantwoordelijkheid dragen voor de inhoudelijke invulling van de bijeenkomsten. Welk materiaal wordt gebruikt? Welke sprekers worden uitgenodigd? Welke thema's worden gekozen bij speciale gelegenheden?
- Het aanstellen van leidinggevendenden voor de clubs en de verenigingen.
- Het bezoeken van de clubs en verenigingen en de catechese (eenmaal per jaar).
- Het meedenken met de inhoudelijke aspecten van de zogenaamde Startdag van de gemeente in september.
- De organisatie van een preekbespreking in overleg met de predikant voor jongeren en (eventueel) ouderen in de gemeente.
- Het onderhouden van pastorale contacten met jongeren met hulp van social media of een bezoekje of een wandeling. Het is goed daarbij te bedenken dat een jeugdouderling in geval van sociaal-maatschappelijke of psychische nood door te verwijzen naar professionele hulpverleners.
- Het organiseren van een kort samenzijn van examenkandidaten kort voor de examentijd.
- Het regelen van een bijeenkomst van het Hervormd Gereformeerd Verenigings Verband (HGVV) (tweemaal per jaar) om zo onder leiding van predikant en jeugdouderling het contact tussen verenigingen en clubs enerzijds en de kerkenraad anderzijds te onderhouden.
- Het meedenken met en leidinggeven aan de Zondagsschool.
- Het organiseren van huwelijkskring in overleg met stichting De Vluchtheuvel. Dit gebeurt in overleg met de predikant.
- Het organiseren van een toerustingsavond voor de clubleiding in samenwerking met het Hervormd Jeugdwerk (HJW) in het voorjaar.
- Het is belangrijk om randkerkelijke jongeren in het oog te houden. Willen we dit goed doen is er een kort lijntje tussen de wijkouderling, jeugdouderling en de predikant nodig. Regelmatig overleg met elkaar is hierin noodzakelijk.

Buddy's

Omzien naar elkaar, laten weten dat je de ander in het oog hebt en meeleeft –wat kan het je goed doen, juist ook als je jong bent. Om die reden heeft de kerkenraad besloten enkele ouderen te benaderen met de vraag of zij voor jongeren in de gemeente een 'buddy' willen zijn: iemand die met je mee oploopt, bij wie je met vragen terecht kunt en die je, bij voorbeeld als je jarig bent, een berichtje stuurt.

Een buddy-systeem werkt als een vangnet voor de jongeren: iemand in de gemeente ziet speciaal en extra naar hen om. Het gaat vooral om sociale contacten, waardoor jongeren merken dat ze worden gezien en erbij horen. Een buddy kan ook als aanspreekpunt fungeren: iemand bij wie een jongere terecht kan. Jaarlijks zal er zo'n drie keer onderling contact zijn: een kaartje rondom de verjaardag, een appje of e-mailtje met de jaarwisseling of tijdens een tentamenweek.

Buddy's zijn geen hulpverleners, opvoedingsdeskundigen of pastoraal werkers. De opvoeding blijft –dat spreekt voor zich– de verantwoordelijkheid van de ouders. Wel is het belangrijk dat er een goede verhouding is tussen ouders en buddy's. Daarbij is de jeugdouderling een soort klankbord.

11. Beheer en financiën

Beleidsuitgangspunten

De zorg voor alle stoffelijke aangelegenheden van de hervormde gemeente van Waarder, voor zover niet van diaconale aard, is toevertrouwd aan het College van Kerkrentmeesters. Daarbij gaat het om zowel gelden als goederen. Het college heeft de taak om het financiële reilen en zeilen in goede banen te leiden met het oog op de continuïteit van het gemeentelijke leven, ook op langere termijn.

Ledenadministratie

De ledenadministratie vindt plaats onder verantwoordelijkheid van het College van Kerkrentmeesters. Zij maakt gebruik van het Landelijk Registratiesysteem van de Protestantse Kerk in Nederland (LRP). De administratie is primair een hulpmiddel voor pastorale activiteiten. Daarnaast kan het inzicht geven in de opbouw van de gemeente.

Begroting en jaarrekening

Om de financiële middelen zo goed mogelijk te verdelen stelt het College van Kerkrentmeesters jaarlijks een begroting, rekening en balans op. Die wordt ter goedkeuring aan de kerkenraad voorgelegd.

Jaarlijks legt het CvK op een gemeenteavond verantwoording aan de gemeente af van de besteding van de middelen. Vóór de cijfers aan de gemeente worden gepresenteerd, wordt de kerkenraad gevraagd twee leden van de gemeente te benoemen ter uitvoering van de financiële controle. Zij verstrekken de kerkenraad een schriftelijke verklaring.

Daarnaast wordt de gemeente periodiek op de hoogte gehouden over de gang van zaken, de binnengekomen middelen, eventuele acties en de opbrengst van collecten. Het financiële beleid van het CvK is erop gericht dat er jaarlijks een acceptabele, zo mogelijk sluitende, begroting overlegd kan worden. Dat houdt in dat bij het ontwikkelen van activiteiten, het aangaan van verplichtingen en het voeren van personeelsbeleid het College een sturende rol vervult. Wanneer er aanvullende wensen zijn vanuit de gemeente, dan zal de gemeente daar ook de financiële consequenties van moeten dragen en de middelen daarvoor beschikbaar dienen te stellen.

Het beleid van het CvK is erop gericht dat liquide middelen op rentedragende (spaar)rekeningen worden uitgezet. Het verzoek aan de gemeenteleden om een vrijwillige bijdrage vindt plaats in het eerste kwartaal van het jaar.

Op dit moment treden bij de geldwerving geen bijzondere problemen op. De gemeente heeft afgelopen jaren getoond haar verantwoording te nemen. Verwacht wordt dat evenals in voorgaande jaren aan de financiële doelstellingen kan worden voldaan.

Het college van kerkrentmeesters draagt er zorg voor de begroting en de jaarrekening tijdig op te maken en vast te stellen.

Financieel beheer

Hieronder vallen financiële handelingen en administraties om aan de financiële verplichtingen van de gemeente te voldoen. Verder het opstellen van de financiële overzichten, zoals de jaarrekening, de jaarlijkse begroting en de meerjarenplanning.

Doelstellingen:

- Het in standhouden van de 100% predikantsplaats en de reserveringen hiervoor
- het kunnen voldoen van de jaarlijkse terugkerende kosten uit de jaarlijkse ontvangsten,
- het op peil houden van de algemene reserve voor niet voorzienbare uitgaven,
- het reserveren uit de jaarlijkse ontvangsten voor toekomstig groot onderhoud (zie Onderhoudsplan)

Inkomsten

De inkomsten van de gemeente kunnen grofweg ingedeeld worden in de volgende groepen:

- vrijwillige bijdragen,
- collecten,
- subsidies,
- overige inkomsten (zoals rente, giften, legaten en erfenissen, het Verjaardagsfonds en de opbrengst van diverse georganiseerde verkopen). Giften van gemeenteleden of anderen, zullen altijd met het doel waarvoor de gift is bestemd vermeld worden in de kerkbode. Daarmee wordt verantwoording afgelegd over de gift en de bestemming.

Uitgaven

De uitgaven van de gemeente kunnen grofweg ingedeeld worden in de volgende groepen:

- onroerende zaken,
- pastoraat,
- vrijwilligersvergoedingen,
- ondersteuning van verenigingen*.
- administratiekosten
- overige kosten

* De verenigingen kunnen geldelijke steun ontvangen vanuit kerkbeheer, op basis van het insturen van een jaaropgave. Deze gelden dienen dan voor extra activiteiten binnen de clubs.

Beheer en gebruik van gebouwen

De erediensten worden gehouden in het kerkgebouw. Het kerkgebouw is eigendom van de hervormde gemeente Waarder. De kerkelijke gemeente is verantwoordelijk voor de bouwkundige staat van de kerk.

Het kerkgebouw en de toren staan geregistreerd als monument. De bouwkundige toestand wordt jaarlijks geïnspecteerd door de stichting Monumentenwacht. Verder verrichten zij tijdens deze inspectie kleine noodzakelijke reparaties.

Het CvK heeft eveneens de verantwoording over de te verrichten onderhoudswerkzaamheden aan het orgel. Er is een onderhoudsplan voor 6 jaar gemaakt en daaruit wordt in de toekomst gewerkt. Dit alles geschiedt in overleg met de Stichting Behoud Kerkelijke Gebouwen Utrecht (SBKGU). Deze stichting is beschikbaar om te helpen bij subsidieaanvragen voor dit onderhoud.

De Oude School

Onderhoud en exploitatie van verenigingsgebouw De Oude School met zijn inrichting komen voor rekening van het kerkbeheer. Op dit moment vinden regelmatig verhuuractiviteiten plaats aan derden. Voor verhuur en voor het gebruik van de ruimten zijn tarieven vastgesteld, die jaarlijks worden herzien. Bij het beheer van de gebouwen hoort tevens het beheer van de aanwezige apparatuur. De Oude School wordt in de eerste plaats beschikbaar gesteld voor kerkelijke activiteiten. Tevens heeft het CvK bevoegdheden gegeven aan de beheerder voor het beschikbaar stellen van De Oude School voor nevenactiviteiten. De activiteiten zijn conform het gebruikersreglement, opvraagbaar bij de kerkrentmeesters.

De Oude School wordt beheerd door het kostersechtpaar. Zij ontvangen hiervoor een vergoeding. Het beheer bestaat zowel uit organisatorische taken (bijv. het beheren van het rooster) als het schoonhouden van het gebouw. Voor de jaarlijkse grote schoonmaak doet het CvK een beroep op de gemeenteleden.

Pastorie

De hervormde gemeente van Waarder heeft een pastorie in haar bezit. Deze dient als ambtswoning van de predikant. Deze pastorie verkeert in goede staat en wordt regelmatig geïnspecteerd op tekortkomingen. De komende tijd zal worden nagegaan in hoeverre de woning voldoet aan de moderne normen voor duurzaamheid.

Beheer archieven

Het beheer van zowel de statische als de dynamische archieven behoort tot de verantwoordelijkheid van het CvK. De dynamische archieven berusten bij de secretaris en de penningmeester. De notulen van de CvK vergaderingen worden schriftelijk vastgelegd en in de eerstvolgende CvK vergadering ter goedkeuring aangeboden en gearhiveerd. De jaarrekeningen en jaarlijkse begrotingen worden tenminste 10 jaar bewaard.

Predikant en personeelsbeleid

De predikant wordt niet tot personeel gerekend, omdat hij geen werknemer is van de kerkelijke gemeente. Vanzelfsprekend wordt hij gehonoreerd overeenkomstig de kerkelijke regeling, die door de generale synode daarvoor is vastgesteld.

Tijdens de erediensten wordt het orgel bij toerbeurt bespeeld door een van de organisten. Het rooster wordt in onderling overleg vastgesteld.

Calamiteiten

Het College van Kerkrentmeesters heeft met het oog op het risico van calamiteiten een speciaal team van zogenaamde BHV'ers (ontleend aan het begrip bedrijfshulpverlening) in het leven geroepen. Van gemeenteleden wordt verwacht om tijdens een calamiteit de aanwijzingen van het team op te volgen.

In de kerk, het verenigingsgebouw en de pastorie zijn brandpreventiemiddelen aangebracht. Ook is er voor de kerk en het verenigingsgebouw een ontruimingsplan.

BIJLAGE 1: Visiebepaling kerkenraad op doop, herdoop en niet-dopen van kinderen

Over de doop zijn de afgelopen jaren in de gemeente vragen gerezen. Sommige leden hebben zich vanwege een verandering van visie aan de gemeente onttrokken. Om die reden is het goed om ons ook in het Beleidsplan helder uit te spreken over de doop en de betekenis ervan.

a. De betekenis van de doop

De doop is een groot goed. Het water van de doop wijst ons zowel op onze onreinheid als op de reiniging die er door Christus' bloed is. Zo wijst de doop ons op het offer van Christus aan het kruis als de enige grond van onze zaligheid.

In lijn met de kerk van de Reformatie beschouwen we de doop als behorend bij het genadeverbond dat de Heere met ons en onze kinderen opricht. Het is het teken en de garantie (zegel) van de vergeving van onze zonden en de vernieuwing van ons leven.

De doop onderstreept de betrouwbaarheid van God en Zijn beloften en roept ons op deze beloften in geloof te omhelzen. Tegelijk klinkt ook de oproep tot een nieuwe gehoorzaamheid.

b. Doop en kinderen

In lijn met de kerk der eeuwen worden in onze gemeente kinderen gedoopt. Dat is in lijn met het Bijbelse denken dat God niet alleen de God is van (volwassen) gelovigen, maar ook van hun nageslacht. Enkele overwegingen spelen hierbij een rol:

- Het verbond dat God met Abraham en zijn nageslacht (Israël) sloot, heeft zich onder het nieuwe verbond verbreed: het loopt door naar de christelijke gemeente vandaag.
- Bij dat verbond met Abraham hoorden ook de kinderen; er is niet de minste reden om aan te nemen dat dit nu anders is. De Bijbel wijst er juist op dat kinderen er voluit bij horen.
- Kinderen hoorden voor de komst van Christus bij het verbond, zij mochten ook het teken van het verbond ontvangen en dat mogen ze vandaag ook. Ook nu mogen kinderen bij het verbond horen en ook nu mogen zij het teken van het verbond ontvangen. In het OT was dat de besnijdenis, in het NT de doop.

Op grond van het bovenstaande zijn we ervan overtuigd dat kinderen 'evengoed als de volwassenen tot het verbond van God en tot Zijn gemeente [behoren]' en dat aan hen, niet minder dan aan de volwassenen, 'de verlossing van de zonden door het bloed van Christus en de Heilige Geest, Die het geloof werkt, toegezegd (worden)' (Antw. 74, Heidelbergse Catechismus).

c. Doop en prediking

In de doop klinken de beloften van Gods verbond. Die roepen om geloof. Het wonder is dat God Zelf de oproep tot geloof gebruikt om het geloof in zondaarsharten op te roepen. Hij werkt Zelf geloof en bekering. God de Vader betuigt en verzegelt ons dat Hij met ons een eeuwig verbond van genade opricht waarin Hij ons tot Zijn kinderen en erfgenamen aanneemt en dienovereenkomstig als een Vader voor ons zorgt.

God de Zoon verzegelt ons dat Hij ons wast in Zijn bloed en ons in de gemeenschap met Zijn dood en opstanding inlijft.

De Heilige Geest verzekert ons dat Hij in ons wonen en ons tot leden van Christus heiligen wil. Hij schenkt ons wat we in Christus hebben. Hij schenkt ons ook de kracht tot een nieuwe gehoorzaamheid.

d. Het gebruik van de doop

Wie het teken van de doop (het water) vereenzelvigd met de betekende zaak (de reiniging) overschat de doop. De werkelijkheid van de doop dient beleefd te worden in de weg van bekering en geloof.

Wie echter de belofte van God verwaarloost, maakt zich schuldig aan een ernstige onderschatting van de doop.

Daarom dient de gemeente aangespoord te worden tot een recht gebruik van de doop: als een appèl tot bekering en geloof en als een verzekering van Gods welwillendheid om ons te schenken wat Hij in de doop belooft en verzekert: de afwassing van onze zonden en de dagelijkse vernieuwing van ons leven.

e. Doop en herdoop

Als gevolg van beïnvloeding vanuit evangelische groeperingen roept het dopen van kinderen ook binnen gemeenten die geworteld zijn in de gereformeerde traditie, vragen op. Naast verlegenheid met de kinderdoop is er ook sprake van verwerping van de kinderdoop: deze praktijk zou onbijbels en dus onjuist zijn. Als de kinderdoop als onjuist beschouwd wordt, resulteert dit geregeld in de geloofsdoop: de doop op grond van persoonlijke geloofsbelijdenis.

In de afgelopen periode heeft de kerkenraad geregeld gesproken over de praktijk van overdopen. Herdoop is geen lichte zaak. Het is een verloochening van de eerder ontvangen doop. Dat is ernstig, want:

- de doop die iemand als kind heeft meegekregen is een doop in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Dat is onbetaalbaar en onherhaalbaar.
- De doop is een getuigenis van Christus. Zoals Christus eenmaal voor de zonde gestorven is en is opgewekt, is ook de doop in Zijn naam niet voor herhaling vatbaar.
- De doop is het teken van inlijving in het lichaam van Christus. Wie eenmaal in dat lichaam (de kerk) ingelijfd is, kan en hoeft dat niet te herhalen.
- De doop onderstreept niet zozeer het geloof van de gelovige, maar de belofte van een betrouwbare God.

We signaleren hier een sterke invloed van individualisme en hang naar ervaring, kenmerkend voor deze tijd. Op de kerkenraad rust de roeping helder te spreken over de kinderdoop en de waarde ervan, zowel in prediking, catechese als in het pastoraat, aan het licht te brengen.

f. Hoe om te gaan met overdoop?

Wat betreft de vraag hoe we om dienen te gaan met leden die zich over hebben laten dopen:

- Het is van groot belang duidelijk te krijgen wat de motivatie van de betrokken persoon is. Het maakt verschil of er sprake is van jeugdig enthousiasme en naïviteit of van een weloverwogen beslissing.
- De ernst van het feit dat iemand zich laat herdopen, hangt mede af van de genoemde motivatie. De kerkenraad weet zich geroepen het gesprek aan te gaan met betrokkenen. De vermaning (onderwijzing) is erop gericht hen bij de gereformeerde leer terug te brengen.
- Tucht is erop gericht om de ander te trekken. Daarom gaat de kerkenraad niet meteen over tot onthouding van het Avondmaal. Mocht na verloop van tijd blijken dat betrokkene niet van inzicht is veranderd en niet van zins is terug te komen op zijn beslissing, kan de kerkenraad -na hernieuwd overleg- overgaan tot onthouding van de tafel des Heeren.
- Dit laatste is ook het geval wanneer betrokkene zijn overtuiging actief uitdraagt in de gemeente en zo een mogelijke bron van verwarring en verdeeldheid is. Dit verhoudt zich immers niet met de eenheid die het Avondmaal tot uitdrukking brengt. Ook dient zich de vraag aan of iemand dan nog wel voldoende affiniteit heeft met de (identiteit van de) gemeente.
- Personen die zich hebben laten overdopen kunnen niet in aanmerking komen voor de uitoefening van het ambt, het verzorgen van catechese of een functie in het verenigingsleven. Dit geldt met name voor het jeugdwerk. Gezien hun visie is het immers niet mogelijk op een geloofwaardige manier de identiteit van de gemeente inzake verbond en doop over te dragen in pastorale gesprekken en contacten met jongeren. Wanneer betrokkene terugkomt op de gemaakte keuze en hierover schuld belijdt zal de kerkenraad dit heroverwegen.

Het is te betreuren dat het teken van de doop - dat juist verbindend bedoeld is en de eenheid van christenen onderstreept - tot een teken van verwarring en soms scheiding is geworden.

Ook met hen die op dit punt een andere overtuiging zijn toegedaan weten we ons op verschillende manieren verbonden en kan er gelukkig sprake zijn van geestelijke herkenning. In de omgang met baptisten is er

onderscheid tussen hen die het calvinisme onderschrijven en het arminianisme afwijzen en tussen hen die het arminianisme aanhangen en het calvinisme afwijzen.

Ook al kan er zeker sprake zijn van geestelijke herkenning –het laat onverlet dat de kerkenraad geroepen is te waken over de identiteit van de gemeente die de Heere aan onze zorg heeft toevertrouwd.

Het is ons hartelijk verlangen de gemeente te bewaren bij de leer en de praktijk van de kerk der Reformatie, omdat we geloven dat deze schatten bevat die vandaag nog even rijk en krachtig zijn als toen.

Juist de doop van onze kinderen getuigt van de neerbuigende goedheid van God, Die de eerste in ons leven wil zijn en Zijn belofte aan zondaren verzegelt. Dat is voor ons onopgeefbaar.

Juist voor het aangevochten hart, dat alle grond in zichzelf verliest, is de belofte van de doop een grote troost. Deze belofte spoort ons aan om steeds weer 'in onze doop te kruipen' (Luther) en zo verzekerd te worden van de waarheid van Gods belofte: 'Ik zal u tot een God zijn en u zult Mij tot een volk zijn'.

g. Hoe omgaan met ouders die kinderen niet laten dopen?

Het niet-dopen van kinderen doet tekort aan de doop als een verordening die met goddelijk gezag is ingesteld: het is een uitdrukkelijke wil van God dat kinderen worden gedoopt. Het gaat om iets dat fundamenteel is. De kerkenraad is geroepen er onderwijs over te geven.

Belangrijk middel daarbij zijn ook de Belijdenisgeschriften en het Doopformulier.

Artikel 34 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis zegt dat wij geloven dat wie in het eeuwige leven wil komen, 'maar ééns gedoopt moet worden met den enigen Doop, zonder dien immermeer te herhalen; want wij kunnen ook niet tweemaal geboren worden. Doch deze Doop is niet alleen nut, zolang het water op ons is, en wij het water ontvangen, maar ook al den tijd onzes levens. Hierom verwerpen wij de dwaling der wederdopers, die niet tevreden zijn met een enig doopsel, dat zij eens ontvangen hebben; en daarenboven verdoemen den doop der kinderkens der gelovigen; dewelke wij geloven, dat men behoort te dopen en met het merkteken des verbonds te verzegelen, gelijk de kinderkens in Israël besneden werden, op dezelfde beloften, die onzen kinderen gedaan zijn. En voorwaar, Christus heeft Zijn bloed niet minder vergoten om de kinderkens der gelovigen te wassen, dan Hij gedaan heeft om de volwassenen. En daarom behoren zij het teken te ontvangen en het sacrament van hetgeen, dat Christus voor hen gedaan heeft; gelijk de Heere in de wet beval, hun mede te Adelen het sacrament des lijdens en stervens van Christus, kort nadat zij geboren waren, offerende voor hen een lammeken, hetwelk was een sacrament van Jezus Christus. Daarenboven, hetgeen de besnijdenis deed aan het Joodse volk, hetzelfde doet de Doop aan onze kinderen, welke de oorzaak is, waarom de heilige Paulus den Doop noemt de besnijdenis van Christus, Kol. 2:11.'

Naar aanleiding van het voorgaande stellen we vast:

1. De Schriften laten zien dat niet-dopen van kinderen ingaat tegen de wil van God. God biedt in de doop onze kinderen de zaligheid aan. Wie zijn we om 'nee' tegen de sacramenten te zeggen?

2. Als we het vorige punt onderschrijven, is het van belang om te letten op welke manier er sprake is van nalatigheid. Zijn mensen op de hoogte van het belang van dopen.

Belangrijk is ook de vraag in hoeverre het niet-dopen bij anderen bekend is. Als vele anderen ter ore komt dat iemand zijn kind niet laat dopen en er niets mee gebeurt, kan de indruk ontstaan dat niet-dopen een bijkomstigheid is.

3. Baptisten verstaan de Schriften anders en wijzen de kinderdoop af. Als zij dat doen en tegelijk op andere, belangrijke kernpunten wel naar het Woord leren en leven, is dat 'enkele feit' geen reden om omgang met Bijbelgetrouwe baptisten te verbreken.

BIJLAGE 2: Convenant van Alblasserdam & Verklaring 'Gebonden aan het gereformeerd belijden'

De kerkenraad van de hervormde gemeente Waarder heeft zich met het oog op de vorming van de Protestantse Kerk in Nederland per 1 mei 2004 geschaard achter het zogenaamde Convenant van Alblasserdam. De tekst van dit Convenant is hieronder integraal weergegeven. Het geeft een goed beeld van hoe we als hervormde gemeente in de Protestantse Kerk in Nederland willen staan.

Convenant

De classis is geroepen geestelijk leiding te geven aan de gemeenten binnen haar ressort. Bovengenoemde zorg noopt ons tot het coördineren van een convenant waarin gemeenten, die in de klassiek-gereformeerde zin hervormd zijn, zich kunnen verenigen. Aan het convenant ligt in iedere afzonderlijke gemeente een beleidsplan ten grondslag. In dit beleidsplan spreekt de kerkenraad namens de gemeente uit dat zij zich gebonden weet aan de Heilige Schrift als het geopenbaarde Woord van God, aan de oecumenische symbolen van de Kerk en aan de gereformeerde belijdenisgeschriften van de Kerk, conform artikel X van de hervormde kerkorde. Hiermee geven de gemeenten aan dat de binding aan de Heilige Schrift en de gereformeerde belijdenisgeschriften voor hen de enige deugdelijke basis is voor hun kerk-zijn. Met Gods hulp zullen zij weerspreken en weren alles wat in strijd is met dit belijden. Als gemeenten, ontstaan uit de gereformeerde reformatie aanvaarden zij niet zonder meer de Augsburgse Confessie en de Catechismus van Luther en aanvaarden zij niet de Konkordie van Leuenberg en de Barmer Thesen.

Het bewaren van de eenheid

De gemeenten die het convenant aangaan, zoeken allereerst binnen de gemeente de eenheid te bewaren. Nieuwe scheuring(en) binnen de gemeenten zijn immers voor het Aangezicht Gods niet te verantwoorden (Efeze 4:1-6). Wanneer zij zich als gemeenten zomaar laten meevoeren in de SOW-kerk, zal dit - onzes inziens - onvermijdelijk leiden tot breuken en scheuren in en tussen gemeenten. Daarom zoeken zij als gemeenten ook elkaar vast te houden op basis van Schrift en belijdenis. Het convenant is daarom een verband waardoor gemeenten elkaar in de kerkelijke verwarring vasthouden. Het convenant wil geen kerkpolitieke factor zijn, maar wil een bundeling van gemeenten zijn die door de synode in de onmogelijke positie van "wij kunnen niet weg en wij kunnen niet mee" terecht zijn gekomen.

Wanneer de Kerk onverhoopt besluit tot kerkfusie, zullen gemeenten, die het convenant gesloten hebben, zelf geen actie ondernemen om los te raken van het kerkverband. Deze keuze zou immers onherroepelijk leiden tot scheuringen binnen gemeenten. Aan de andere kant laten zij de synode weten dat de SOW-kerk niet kan rekenen op hun instemming met het geheel van de nieuwe kerkorde, zoals die op dit moment voorligt.

Wat betekent dit in de praktijk?

De gemeenten die het convenant sluiten, spreken uit dat ze kerk blijven op de huidige basis van Schrift en belijdenis, waarbij het hun verlangen is dat heel de kerk waarachtig belijdende kerk zal zijn, levend overeenkomstig het Woord van God. Omdat wij met dit voorstel de kerkelijke weg, de weg van de ambtelijke vergaderingen bewandelen, ligt de coördinatie van het convenant o.i. op de weg van de classes. Concreet wordt daarmee het volgende uitgesproken:

Onze hervormde gemeente staat op gereformeerde grondslag binnen de Nederlandse Hervormde Kerk. Dat houdt onder meer in dat binnen het gemeentelven een centrale plaats wordt toegekend aan een schriftuurlijke en appellerende prediking in de beide zondagse erediensten en op de christelijke gedenkdagen. Daarbij geldt de Bijbel als het onfeilbaar Woord van God, gezaghebbend voor leer en leven. In de beide sacramenten, t.w. de viering van het heilig avondmaal en de bediening van de heilige doop belijdt en ervaart de gemeente de gemeenschap met Christus en met elkaar en de verbondstrouw van God. De gemeente belijdt het algemeen ongetwijfeld christelijk geloof, zoals neergelegd in de drie algemene belijdenisgeschriften van de kerk, nl. de Apostolische Geloofsbelijdenis, de geloofsbelijdenis van Nicea en

de geloofsbelijdenis van Athanasius. De gemeente wil staan in de traditie van de Reformatie en trouw zijn aan de belijdenis van het voorgeslacht. Zij acht zich dan ook gebonden aan de drie bijzondere belijdenisgeschriften van de kerk, de drie Formulieren van Enigheid, nl. de Heidelbergse Catechismus, de Nederlandse Geloofsbelijdenis en de Dordtse Leerregels.

De grondslag van onze gemeente kan onder geen beding worden gewijzigd door besluiten van meerdere ambtelijke vergaderingen van de kerk of de overheid.

De kerkenraad en de gemeente hebben deze grondslag en enkele concretisering daarvan verwoord en geven daarmee aan waarop zij de synode aanspreken en waarop zij door haar aangesproken willen en mogen worden.

1. Als kerkenraad en gemeente belijden wij, met Gods hulp acht te geven op en vast te houden aan de zuivere prediking van het Evangelie, de zuivere bediening van de sacramenten, het bestraffen van de zonden, ons in alle dingen te richten naar het onfeilbaar Woord van God, waarbij wij alles wat hiermee in strijd is, verwerpen.

Als kerk, geboren uit de gereformeerde tak van de Reformatie, aanvaarden wij daarom niet zonder meer de Augsburgse Confessie, noch de Catechismus van Luther. Verder verwerpen wij de Konkordie van Leuenberg en de Barmer Thesen.

2. Als kerkenraad en gemeente belijden wij dat de heilige doop een instelling is van Jezus Christus om ons en onze kinderen Zijn verbond te verzegelen. Daarom behoren de kleine kinderen van de gemeente als erfgenamen van het Rijk Gods gedoopt te wezen.

3. Als kerkenraad en gemeente belijden wij dat het heilig avondmaal een instelling is van Jezus Christus, die Hij alleen heeft ingesteld voor Zijn gelovigen die in het midden van de gemeente belijdenis des geloofs hebben afgelegd. Wij vermanen alle ongelovigen en hen die zich met ergerlijke zonden besmet weten, zich van de tafel des Heeren te onthouden, zolang zij zich niet bekeren. Met Gods hulp zullen wij tegenstaan en weren allen die de heilige sacramenten misbruiken of verachten.

4. Als kerkenraad en gemeente belijden wij dat tot ambtsdragers van de gemeente - zowel ouderlingen als diakenen - door wettige verkiezing geroepen en bevestigd dienen te worden mannenbroeders, belijdende leden van de kerk en vervuld met de Heilige Geest.

5. Als kerkenraad en gemeente belijden wij dat het huwelijk tussen man en vrouw een instelling van God is en als zodanig heilig gehouden dient te worden. Alternatieve samenlevingsvormen zijn onbijbels en daarom censurabel. Daarom zal de kerkenraad op Bijbelse wijze tucht oefenen over hen die deze instelling van God ontkrachten.

6. Als kerkenraad en gemeente spreken wij uit dat zodanige mannen als kandidaat tot de heilige dienst toegelaten en bevestigd dienen te worden, die, staande op de hierboven vermelde en verantwoorde grondslag, de kerk wensen te dienen met het Evangelie van Jezus Christus.

Het is ons verlangen, dat geheel de kerk waarlijk belijdende kerk is, levend overeenkomstig Gods Woord en getuigenis, zodat aan haar geestelijk karakter geen afbreuk wordt gedaan door verwereldlijking.

Staande op deze grondslag wensen wij in de kerk die God in ons vaderland geplant heeft, ons Nederlandse volk te dienen met het heilig Evangelie der genade Gods.

Verklaring "Verbonden met het gereformeerd belijden"

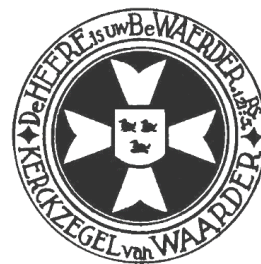
Als kerkenraad van de hervormde gemeente van Waarder weten we ons door de Nederlandse Hervormde Kerk gebracht op een weg die wij niet hebben begeerd en waarover wij in het geweten bezwaard zijn. Wij erkennen dat wij delen in de schuld van onze kerk. Gedachtig aan het woord van de apostel: "indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw" (2 Tim. 2:13) weten wij ons echter, zelf levend van Gods trouw, verschuldigd binnen de kerk trouw te zijn aan de roeping waarmee de Koning der Kerk, Jezus Christus ons geroepen heeft. Met de kerk belijden wij dat 'Christus een eeuwig Koning is, die zonder onderdanen niet zijn kan' (art. 27 NGB) en dat Hij Zijn Kerk bewaart. Daarom beloven wij dat wij ons in gehoorzaamheid zullen onderwerpen

aan het juk van Christus. Wij begeren ons te houden aan de verkondiging van Zijn Evangelie, de sacramenten te bedienen naar Zijn inzetting en de kerkelijke tucht te oefenen om elkaar te bewaren bij Zijn ontferming. Wij beloven ons te houden aan het betrouwbare Woord van God en alle dingen te verwerpen die daar tegen zijn, houdende Jezus Christus voor het enige Hoofd. Als wij zo als gemeente – met vreze en beven – onze plaats innemen binnen het geheel van de verenigde kerk, verklaren wij ons gebonden te weten aan de gereformeerde belijdenis. Met Gods hulp zullen wij weerspreken en weren al wat met dit belijden in strijd is.

Bij de inrichting van het leven der gemeente zullen wij ons houden aan de instellingen die met deze belijdenis overeenstemmen. In de gemeente zal de nodiging tot het Heilig Avondmaal en de roeping tot het ambt uitgaan naar hen die tot de openbare belijdenis des geloofs zijn gekomen. In de gemeente zal geen andere levensverbintenis worden ingezegend dan een huwelijk van man en vrouw dat wettig door de overheid is gesloten.

Omdat wij ons schuldig weten onze gaven “ten nutte en ter zaligheid der andere lidmaten gewillig en met vreugde aan te wenden” (antwoord 55 HC) zullen wij de kerk en elkaar blijven oproepen om – in overeenstemming met de gereformeerde belijdenisgeschriften van de kerk – de weg van gehoorzaamheid aan God en Zijn Woord te gaan.

BIJLAGE 3: Protocollen rouw- en trouwdienst e.a.

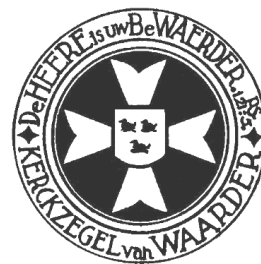
Gang van zaken tijdens rouwdienst en begrafenis in de hervormde gemeente van Waarder

De kerkenraad van de hervormde gemeente te Waarder beseft dat een rouwdienst en begrafenis voor nabestaanden grote betekenis heeft. Het is er haar alles aan gelegen dat de dienst in goede orde en op een waardige wijze verloopt. Met het oog daarop heeft zij enkele richtlijnen vastgesteld.

- De rouwdienst is zoveel mogelijk in lijn met de zondagse eredienst. Dat betekent dat er voor de Schriftlezing gebruik wordt gemaakt van de Statenvertaling. Tijdens het samenzijn worden alleen psalmen gezongen (niet-ritmisch) uit de Psalmberijming van 1773. Daarnaast kan er ook uit de 12 'enige gezangen' die we achter de psalmen vinden, gezongen worden. Na afloop van de dienst kan er wel, als de familie dat aangeeft, een gezang worden gezongen, waarvan de inhoud in lijn met Woord en belijdenis is.
- Het komt voor dat een overledene zelf enkele Psalmen heeft genoemd voor de rouwdienst. De predikant gaat na of die Psalmen in de liturgie plaats kunnen krijgen. Hetzelfde geldt voor een eventueel voorstel voor Schriftlezing en overdenking.
- Als de familie dat wenst, kan de overledene voorafgaand aan de dienst de kerk worden binnengedragen.
- Er is voorafgaand aan de dienst ruimte voor het uitspreken van een In memoriam. Daarbij is het niet gebruikelijk om de overledene rechtstreeks toe te spreken.
- Op de begraafplaats besluit de predikant de plechtigheid met Schriftlezing en de apostolische belijdenis.
- Na afloop is er de mogelijkheid dat de familie terugkeert voor een maaltijd in het verenigingsgebouw. Een ouderling kan de maaltijd eventueel openen met gebed en besluiten met dankgebed.

De kerkenraad wenst u van harte Gods zegen toe!
Waarder, november 2021

Gang van zaken tijdens de bediening van de Heilige Doop in hervormde gemeente Waarder

De doopouders komen naar de grote consistorie van de kerk. We verzoeken hen om 9.15 uur bij een morgendienst of 18.15 uur bij een avonddienst aanwezig te zijn. De koster zal hen en de dopelingen binnenbrengen, opvangen en begeleiden.

Wanneer de doopouders in de consistorie aangekomen zijn, geven zij de ambtsdragers een hand. Daarna mogen zij hun plaats innemen; bij voorkeur meteen op *alfabetische volgorde op achternaam van de vader*. Tijdens het gebed van de dienstdoende ouderling staan de vaders, de moeders mogen blijven zitten.

We verwachten van de vaders dat zij netjes gekleed zijn (*niet in vrijetijdskleding*) en van de moeders dat zij met gedekt hoofd aanwezig zijn. Fotograferen of filmen tijdens de dienst is niet toegestaan. Ouders kunnen naderhand wel een digitale opname van de dienst opvragen bij het college van kerkrentmeesters.

Voor wat betreft de orde van de dienst zelf:

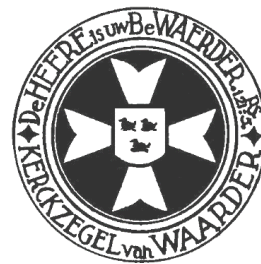
- Als de kerkenraad de kerk binnegaat wordt zij gevolgd door de ouderling van dienst, de predikant en de doopouders. De predikant wijst vervolgens de doopouders hun plaatsen.
- Vóór de bediening van de Heilige Doop wordt het daarvoor bestemde formulier gelezen.
- Voorafgaand aan het gebed wordt het kind tijdens het zingen van Psalm 105:5 binnengebracht.
- Na het gebed uit het formulier en het stellen en beantwoorden van de drie doopvragen, vindt de doopbediening plaats.
- Als het kindje is gedoopt, is het goed als de ouders met de rug naar de kansel toe gaan staan. Als het laatste kindje is gedoopt, zingt de gemeente de ouders en de kinderen toe.
- Na het zingen gaan de ouders terug naar hun plaatsen en wordt in bijzijn van het gedoopte kind het dankgebed uit het formulier gebeden. De vaders mogen tijdens het dankgebed blijven staan.
- Tijdens de tussenzang verlaten degenen die de dopelingen hebben binnengebracht, de kerk met de gedoopte kinderen.
- Aan het eind van de dienst, na de zegen, worden de doopouders door de predikant weer opgehaald en gaan dan ook weer mee naar de consistorie.

Tijdens het dankgebed van de dienstdoende ouderling zitten de moeders, de vaders blijven staan. Na het dankgebed krijgen de doopouders de doopkaart aangeboden waarna ze de consistorie kunnen verlaten.

De kerkenraad wenst u van harte een gezegende doopdienst toe!

Waarder, november 2021

Gang van zaken bij de kerkelijke bevestiging van het huwelijk in de Hervormde Gemeente van Waarder

Geacht bruidspaar,

Hartelijk gefeliciteerd met jullie voornemen om jullie huwelijk in Gods huis te laten bevestigen en inzegenen! Als kerkenraad zijn we daar bijzonder dankbaar voor. Jullie hebben ervoor gekozen de weg te gaan die de HEERE ons in Zijn Woord wijst en Hij heeft beloofd dat Hij daaraan Zijn zegen wil en zal verbinden. Tegelijk spreken jullie ook de belijdenis uit dat jullie als bruidspaar beseffen dat jullie de HEERE nodig hebben op jullie verdere levensweg en in alles van Hem afhankelijk zijn.

Inmiddels zullen alle noodzakelijke afspraken zijn gemaakt en alle voorbereidingen getroffen. Bij die voorbereidingen hoort ook dat jullie je verdiepen in de achtergronden van het huwelijk. Wie heeft het ingesteld? Wat is Gods bedoeling ermee? Wat belooft Hij ons? Wat is je taak als man, als vrouw? Wat beloof je elkaar? Om jullie bij het vinden van antwoorden op deze vragen te helpen, wordt er in onze gemeente huwelijks catechese gegeven. We nodigen jullie daar hartelijk voor uit.

In het gesprek met de predikant, enkele weken voor jullie huwelijksdag, wordt er gesproken over de kernzaken van het huwelijk. Ook zullen praktische zaken over de huwelijksdienst worden doorgenomen. Om op jullie trouwdag alle dingen ordelijk te laten verlopen willen we een aantal richtlijnen onder jullie aandacht brengen:

- Het is niet toegestaan om tijdens de huwelijksdienst te fotograferen of te filmen. Wel kan een digitale opname van de dienst (beeld en geluid) naderhand worden opgevraagd bij het college van kerkrentmeesters.
- Van de bruid wordt verwacht dat zij eerbaar gekleed gaat, niet met ontblote schouders en rug, maar gedekt, eventueel met een cape.
- Tijdens de dienst wordt alleen uit de Psalmberijming van 1773 gezongen (niet-ritmisch). We lezen uit de Statenvertaling. Ook de 12 'enige gezangen' die we achter de psalmen vinden mogen in de eredienst gezongen worden. We lezen uit de Statenvertaling. Eventueel is er na de zegen ruimte voor een ander lied waarvan de inhoud Bijbels verantwoord is. Dit in overleg met de predikant.
- We lezen het daarvoor bestemde huwelijksformulier.
- In de huwelijksdienst wordt gebruik gemaakt van een liturgie waarop alle te zingen psalmen en het te lezen Bijbelgedeelte afgedrukt staat.
- Na de huwelijksdienst zal in de consistorie door de kerkenraad worden afgesloten met een (dank)gebed, waarbij naast het bruidspaar ook de wederzijdse ouder(s) aanwezig zullen zijn. Tijdens dit dankgebed staan de mannen. De vrouwen mogen zitten.
- Na het dankgebed krijgt de gemeente eventueel gelegenheid het bruidspaar en de wederzijdse ouders te feliciteren en Gods zegen toe te wensen.
- In de vierde of vijfde dienst voorafgaand aan de trouwdag zal het huwelijk afgekondigd worden. In de morgendienst voorafgaande aan de trouwdag zal er voor het bruidspaar ook voorbede worden gedaan.
- Een trouwdienst is een openbare eredienst. Aan de kerkdienst zelf zijn geen kosten verbonden. Dat neemt niet weg dat er wel kosten worden gemaakt. De opbrengst van de tijdens de huwelijksdienst gehouden ene collecte is bestemd voor de kerk. De Heere heeft een blijmoedige gever lief.

Van harte wensen we jullie Gods zegen toe!

Waarder, november 2021
De kerkenraad

